

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

472

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Wojcieszów

PRZEKAZUJĄCY

WUG Kancelaria Tajna

WYKONAWCA SPISU

AD

ROK PRZEKAZANIA

2014

MIEJSCOWOŚĆ

Wojcieszów

GMINA

Wojcieszów

POWIAT

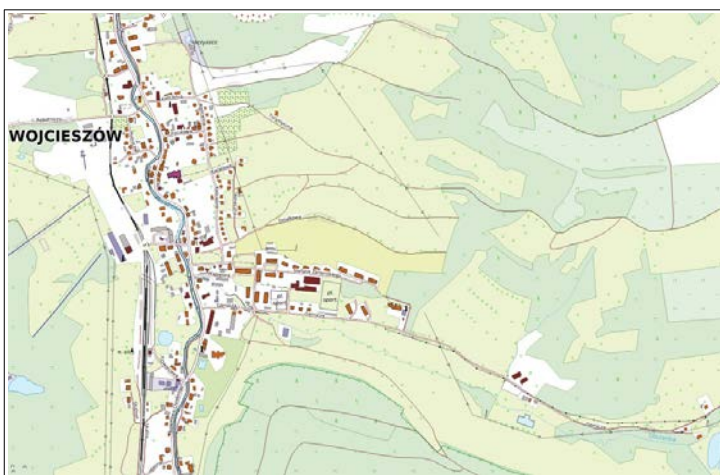
Złotoryja

WOJEWÓDZTWO

dolnośląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Wojcieszów

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

DOK. TEKSTOWA

–

DOK. KARTOGRAFICZNA

2

SUMA

2

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

–

2

2

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

–

2

2

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: brak

KARTOGRAFIA: mapa: wyrobisk górniczych, przekroi geologicznych.

–

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Wojcieszów		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA			
NAZWA ZŁOŻA	—		
RODZAJ KOPALINY	uran		
NAZWA TG	—		
NAZWA OG	—		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	—	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	—
KONCESJA I WYGASZENIE	—		

Punkt poszukiwań rud uranu znajdował się w rejonie Wojcieszowa (obecnie gmina Wojcieszów, powiat złotoryjski, województwo dolnośląskie).

W rejonie wsi Wojcieszów (niem. Kauffung) w latach 40. XVIII w. prowadzono poszukiwania i eksploatację srebronośnych rud ołowiu.

Jak ustalili autorzy opracowania [1]: „W 1951 r., w trakcie prac poszukiwawczych prowadzonych w rejonie Wojcieszowa przez Zakłady Przemysłowe R-1, wykryto na górze Chmielarz (niem. Hopfenberg, 584,83 m n.p.m.) dwie strefy mineralizacji uranowej. Zalegały one w obrębie jasnych, miejscami zdolomityzowanych wapieni krystalicznych, z wkładkami wapnistych fyllitów i łupków ilastych oraz zielono-szarych łupków mikowych, keratofirów i dajek paleoryolitów. Strefę pierwszą prześledzono na długości ok. 35 m. Miała ona miąższość ok. 0,5 m i zalegała zgodnie z biegiem zsylikowanych i zlimonityzowanych łupków, poprzecinanych żyłkami kwarcu, kalcytu i hematytu. Mineralizacja uranowa występowała w niej na odcinku ok. 7 m [...]. Ze strefy tej wydobyto ok. 0,5 t rudy o zawartości 0,23% uranu (1,15 kg w przeliczeniu na czysty metal) [...]. Strefa druga zalegała w odległości ok. 100 m na południe od pierwszej. Biegła ona zgodnie łupkami serycytowymi i wapnistymi fyllitami, poprzecinanymi żyłkami kwarcu i różowego kalcytu okruszczowanymi pirytem, galeną i chalkopirytem oraz żyłkami hematytu. Robotami górniczymi została ona prześledzona na długości ok. 5 m. Miała tam miąższość 0,2–0,7 m. W skałach otaczających obie strefy obserwowano liczne drobne uskoki, przesunięcia i zmięcia tektoniczne, wypełnione gliną i tlenkami żelaza [...]. Ogółem w 1951 r. wykonano w tym rejonie 457 m poziomych i 20 m pionowych wyrobisk górniczych. Na zwałę zrzucono wówczas 2450 m³ urobku [...]. Strefa okruszczowana srebronośnymi minerałami ołowiu oraz obie strefy mineralizacji uranowej zostały rozpoznane szurfami na powierzchni, a także udostępnione wgłębnie bezimienną sztolnią, sztolnią nr 6 i bezimiennym szybikiem”.

Bibliografia

1. Borzęcki R., Wójcik D., Kalisz M., *Pozostałości górnictwa rud uranu i kruszców w metamorfiku kaczawskim*, „Cuprum” 2019, nr 3.
2. Klementowski R., *W cieniu sudeckiego uranu*, Wrocław 2010.